

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Плевен, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

като разгледа докладваното от КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ Въззивно гражданско дело № 20224400500240 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.435 от ГПК.

Образувано е въз основа на подадена жалба от К.З.П. ЕГН *****, чрез пълномощника му адв.З.Т. от ПлаК против постановление на ДСИ при РС–Плевен от 16.02.2022г., с което е прекратено на осн. чл.433 от ГПК вр. с чл.12 от Наредбата за определяне реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка ПМС167/17.06.2011г. и чл.143 от СК производството по изпълнително дело №30015/2007г. по описа на СИС при РС-Плевен.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на прекратяването. Твърди се, че посочените основания не обуславят прекратяване на производството. Освен това в постановлението е вписан размер на издръжката от 60лв., а същият е увеличен с решение на ПлОС по в.гр.д.№83/2008г. на 80лв. месечно. Счита, че в чл.152 ал.1 и ал.3 т.2 от СК няма разпоредба, че издръжката се прекратява с навършване на 18 години. Заявява, че е ученик в 11 клас, като трябва да завърши средно образование след 12 клас, а при записване във ВУЗ издръжката се дължи до 25 годишна възраст. Счита, че няма правно основание за прекратяване на издръжката тъй като независимо от навършване на пълнолетие, продължава да учи с средно

учебно заведение, а издръжка се дължи до 20 годишна възраст. Заявява, че определената му издръжка е прекалено малка и прави искане да бъде увеличена на 200лв. месечно. Твърди, че баща му получава 370лв. пенсия месечно. Искането му е да се отмени постановлението като незаконосъобразно. Моли присъждането на адвокатско възнаграждение. Към жалбата са представени удостоверение, че е ученик в 11 клас в ДФСГ „Интелект“ гр.Плевен и копие от решение по в.гр.д.№83/2008г. на ПлОС.

В законовия срок не са постъпили писмени възражения и не е взето становище по жалбата от длъжника в производството и Община Плевен.

Депозирани са писмени мотиви от ДСИ Т.Г., в които се описват подробно извършените действия, заявява се, че жалбата е неоснователна, тъй като издръжката е присъдена до навършване на пълнолетие, което е настъпило на 15.12.2021г. и поради това и действието на изпълнителния лист е ограничено до този момент. Счита, че всички вноски са изплатени за целия период на производството, за което не се спори и в подадената жалба. Поради това няма основание за продължаване на производството и затова е прекратено.

Плевенският окръжен съд, като обсъди доводите на страните и провери данните по делото, приема за установено следното:

-
-
-
-

По ДОПУСТИМОСТТА на жалбата.

Взискателят К.З.П., действащ чрез пълномощника си адв.З.Т. от ПлАК /а не както е изписано в жалбата, като баща и законен представител/ обжалва постановление на ДСИ при РС–Плевен от 16.02.2022г., с което е прекратено на осн. чл.433 от ГПК вр. с чл.12 от Наредбата за определяне реда за

изплащане от държавата на присъдена издръжка ПМС167/17.06.2011г. и чл.143 от СК производството по изпълнително дело №30015/2007г. по описа на СИС при РС-Плевен. Същият е уведомен със съобщение връчено на 23.02.2022г., а жалбата е подадена на 25.02.2022г., поради което и съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл.462 ал.2 от ГПК.

Следователно, жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу изпълнително действие, подлежащо на обжалване от вискателя съгласно чл. 435 ал.1 т.3 от ГПК, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

-

-

-

-

По ОСНОВАТЕЛНОСТТА на жалбата:

Изпълнително дело №30015/2007г. по описа на СИС при РС-Плевен е образувано на основание изпълнителен лист за присъдена в полза на К.З. Т., действащ, чрез своя баща и законен представител З.Т. издръжка в размер на 60лв. месечно, дължима от длъжницата и негова майка Д. Г. Д..

Действително в хода на делото размерът на издръжката е изменен с решение №214/21.04.2008г. по в.гр.д.№83/2008г. на ПлОС на 80лв.

След проучване имущественото състояние на длъжницата е установено, че същата не притежава имущество, към което да се насочи изпълнението, поради което е предприето и искане за изплащане на присъдената издръжка по реда на Наредбата за определяне реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка ПМС167/17.06.2011г.

Издръжката е плащана в размер на 60лв. за периода от 20.01.2005г. до 31.08.2007г., а от 01.09.2007г., съобразно решението е заплащана в размер на 80лв. от Община гр.Плевен, което е видно от вложените в делото справки – от 21.12.2017г. и последващи писма за ежемесечно изплащане.

На 15.12.2021г. вискателят К.З.П. е навършил пълнолетие.

При правно релевантни тези факти, съдът счита, че жалбата е неоснователна.

Действително в атакуваното постановление ДСИ неправилно е изписал

думата „прекръпявам“ Този термин се свързва с предвидените в чл.433 ал.1 т.1-8 хипотези. В настоящия случай ДСИ е следвало да посочи „приключвам“ делото, който термин е използван от законодателя в чл.433 ал.2 от ГПК и е приложимия в конкретния случай. Неправилно използвания термин обаче не се отразява на законосъобразността на действието по същество.

Приключването на производството съгласно нормана на чл.433 ал.2 от ГПК се реализира с изпълнение на задължението и събиране на разноските по изпълнението. Под изпълнение на задължението следва да се разбира реализиране съобразно характера на изпълняемото право /изискуемото ликвидно притежание/, което се нуждае от принудително удовлетворяване, защото не е било удовлетворено доброволно.

Изпълнението на задължението за издръжка означава събираните и изплащането на правоимащото лице – взыскател, независимо дали действа лично или чрез законен представител на цялата сума за присъдения размер на издръжката за периода до нейното отпадане.

В случая периода е от 20.01.2005г. до 15.12.2021г. Първата дата е началната по решението на съда по първия изпълнителен лист, а втората е момента на навършване на пълнолетие на К.П.. В хода на делото и по време на този период се обособяват два подпериода – от 20.01.2005г. до 01.09.2007г. за който размера на издръжката е 60лв. месечно, защото считано от 03.09.2007г. същият е увеличен на 80лв. месечно. Т.е. за времето от 01.09.2007г. до 15.12.2021г. сумата е по 80лв. на месец.

В случая се касае за съдебно признато парично вземане, а именно за издръжка на малолетно дете за посочения период до настъпване на основания за нейното прекръпяване. Доколкото по делото няма данни за настъпили основания за прекръпяване на издръжката преди датата на навършване на пълнолетие от К.П., то такова се явява навършване пълнолетие на детето. Датата на навършване на пълнолетие е момента, в който предвидената в чл. 143, ал. 2 от СК безусловност на дължимостта на издръжката на ненавършили пълнолетие деца отпада. Прекръпяването настъпва по силата на закона, а изпълнителното основание, въз основа на което издръжката е събирана принудително има сила на такова само до деня на прекръпяването на издръжката. След този момент съдебният изпълнител няма право да продължава да извършва действия по събиране на вземане за издръжка, тъй

като е обвързан от посоченото в изпълнителния лист. За да се приключи изпълнението обаче, следва вземането за издръжка за целия период по изпълнителния лист да е събрано, включително вземането за обезщетение за забава в размер на законната лихва /ако е възникнало такова/, както и дължимите разноски по изпълнението, какъвто е настоящия случай.

В случая няма обезщетение за забава, както и разноски, тъй като издръжката е заплащана от Община Плевен по реда на Наредбата за определяне реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка ПМС167/17.06.2011г. Сумите са превеждани ежемесечно - представени са надлежни уведомления и справки. В същност в жалбата не се и навеждат доводи, нито за нередовно изплащане, нито за закъснение. Твърдението, че размерът на издръжката не е съобразен с решението на Окръжен съд Плевен не съответства на данните по делото, от които е видно, че размерът е бил увеличен и изплатен веднага след постановяване на това решение и то със задна дата.

Както вече бе посочено по-горе, вискателят К.П. разполага с изпълнителен титул за вземане за издръжка до навършване на пълнолетната възраст. Това означава, че още считано от 15.12.2021 година е имало основание за преустановяване събиране на издръжката, тъй като на тази дата е навършил 18 години. Разпоредбата на чл. 144 от СК, на която се позовава жалбоподателят, не създава за него автоматично правото да получава издръжка само поради факта, че продължава обучението си в средно или във висше учебно заведение. Искът по чл. 144 СК е със самостоятелен предмет, отделен от този по чл. 143 СК. Когато пълнолетно лице продължи обучението си, то действително има право да получава издръжка от родителите си, но за целта следва да предяви срещу тях самостоятелни претенции, а ако те бъдат уважени – ще се издаде отделен изпълнителен лист. При това, издръжката по чл. 144 СК не е безусловна, за разликата от тази по чл. 143 СК. Родителят ще я дължи само ако може да я дава без затруднение. Съдебният изпълнител в изпълнителното производство няма право на тази преценка. Тя принадлежи на съда и само в исковото производство. Поради това правилно ДСИ е преценил, че с навършване на пълнолетие от К.П. и без да му е представен нов изпълнителен лист за издръжка по чл. 144 СК, няма основание за продължаване на изпълнението и то следва да бъде приключено.

Неоснователни са и оплакванията за нисък размер на издръжката. Действително същата не е актуализирана от 2007г. и на практика се явява под минималния размер определен от чл.142 ал.2 от СК. Този въпрос обаче е следвало да бъде решен също в исково производство по реда на чл.150 от СК. Данни за водено такова няма. Поради това, независимо дали съответства на нуждите на издръжания, за целите на изпълнителното производство релевантен е присъденият с последното съдебно решение размер от 80лв. Увеличение на издръжката е процесуално недопустимо в настоящето производство, в какъвто смисъл е едно от исканията в жалбата, още повече, че вече не се изменя присъдена издръжка, а следва да се търси нова такава по чл.144 от СК.

Предвид изложените съображения, съдът счита, че действията на ДСИ при РС–Плевен, изразяващи се постановление от 16.02.2022г., с което е приключено /прекратено/ на осн. чл.433 от ГПК производството по изпълнително дело №30015/2007г. по описа на СИС при РС-Плевен са законосъобразни, а жалбата на К.П. против тях е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Воден от горното, Плевенски окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ на осн. чл.437 вр. с чл.435 ал.1 т.3 от ГПК като **НЕОСНОВАТЕЛНА** жалбата на К.З.П. ЕГН *****, чрез пълномощника му адв.З.Т. от ПЛАК против постановление на ДСИ при РС–Плевен от 16.02.2022г., с което е приключено /прекратено/ на осн. чл.433 от ГПК вр. с чл.12 от Наредбата за определяне реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка ПМС167/17.06.2011г. и чл.143 от СК производството по изпълнително дело №30015/2007г. по описа на СИС при РС-Плевен.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване на осн. чл.437 ал.4 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

